

گزارش تظاهرات ۱۷ سپتامبر

طبق آمار رسمی ۸۰ درصد مردم سوئد مخالف سودبری سرمایه، از سیستم امکانات رفاه اجتماعی هستند. روز ۱۷ سپتامبر، روز اعتراض عمومی مردم سوئد بر علیه این هجوم گسترده به رفاه اجتماعی، روز ارائه ماتیفست ۸۰ درصدی ها در سوئد بر علیه وابسته کردن امکانات و رفاه اجتماعی به منافع سرمایه بود. صدها نفر از مردم استکهلم در میدان مرکزی شهر گرد آمدند و به این تهاجم سرمایه داری به رفاه اجتماعی نه گفتند.

شورا بعنوان یکی از برگزارکنندگان تظاهرات در این متینگ بزرگ سخنرانی داشت و ضمن اشاره به عواقب این تهاجم غیر انسانی به معیشت و رفاه مردم کارگر و زحمتکش در سوئد، مسئله کارگران مهاجر و تاثیر این تهاجم در زندگی زنان و پناهندگان و... را مطرح نمود. برپلاکارد شورا جمله نابود باد سرمایه داری و ضرورت تغییر سیستم حمل شد. تظاهر کنندگان با نمایش یک مجمع نمایندگی مردمی و خواسته های آن حرکت را پایان دادند.

اعلام یک دقیقه سکوت ... به احترام دوستی که در حال مرگ است . رفاه دارد به گور سپرده میشود اگر این حضرات سرمایه دار به هنگام بیماری و پیری گذرشان به بیمه های اجتماعی بیفتد و پرسنل بخاطر فشار کار و کمبود وقت اعتنایشان نکنند ، لابد سراغ کیف های پر پولشان میروند و غمی ندارند. به همین خاطر در حمله به رفاه اجتماعی دست و دلبازند..... از سخنان نماینده شورا در تظاهرات ۱۷ سپتامبر

بخشی از اطلاعیه شورا در این رابطه را ببینید

«نابودی جامعه رفاه در سوئد شتابزده پیش میرود. در یک طرف عمیقتر شدن دره طبقاتی، کم شدن روزافزون امکانات اجتماعی، بیکارسازی و تحمیل فقر به بخش وسیعتری از مردم چهره زشتش را مینمایاند و در طرف دیگر فربه شدن هر چه بیشتر سرمایه داران. خصوصی سازیها که در واقع بخش عظیم سرمایه آن از جیب مالیات دهندگان تامین میشود . شرکتهای دست اندرکار یا از پرداخت مالیات معافند و یا مقدار ناچیزی میپردازند و کل جامعه را مورد هجوم قرار داده اند. بیمارستانها و مراکز نگهداری از سالخوردگان به بخش خصوصی تحویل میشود.. روزی نیست که در مطبوعات در مورد مرگ انسانها بر اثر کمبود امکانات در این مراکز خبری منتشر نشود. کل سیستم درمانی به ماشین سود دهی سرمایه داران تبدیل شده است. برای سود دهی بیشتر کارکنان این مراکز اخراج میشوند و آنان که باقی میمانند باید با تحمل حجم و شدت کار بیشتر مهر سکوت بر لب بزنند تا بیکار نشوند. بخش ترافیک، مدارس، کارخانه ها و در واقع کل جامعه از این هجوم در امان نمانده. بیمه های عمومی، اجتماعی تا آنجا تقلیل یافته که فقر و بی خانمانی و وسعت بی سابقه ای یافته است. قشر وسیعی از کارگران خدمات خانگی پدید آمده که بخشی از آنها زناتی هستند که در آرزوی دستیافتن به زندگی انسانی تر به سوئد آمده اند و در اینجا به کارگران خانگی برای

ثروتمندان تبدیل شده اند. سرمایه داران یا در بازار سیاه از آنان همچون برده سکس و کارگر خانگی استفاده میکنند و یا در بهترین شکل در بازار سفید در ازای مزدی ناچیز که به این کارگران خانگی میدهند از پرداخت بخشی از مالیات معاف میشوند. تلخی این پدیده در این است که مدت زیادی از دورانی نمیگذرد که داشتن کارگر خانگی برای کسانی که از توانایی معمول جسمی برخوردارند در سوند ممنوع شده بود و جریانات مدافع حقوق زنان به درستی اینرا دستاوردی برای زنان میدانستند. در واقع در طول تاریخ این بیشتر زنان بوده و هستند که مورد این نوع استثنای و بردگی قرار میگیرند. سیستم سرمایه داری با وقاحت و شتابزده دستاوردهائی که مردم در یک شرایط تاریخی خاص بدان دست یافته اند را به یغما میبرد. «

شورای حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران - استکهلم (شورا)

۱۸ سپتامبر ۲۰۱۲